

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: 4. Del : 1856-82

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "4. Del : 1856-82", i Heiberg, Johanne Luise: *4. Del : 1856-82*, udg. af AAGE FRIIS ; ELISABETH HUDE ; ROBERT NEIENDAM ; JUST RAHBEK , 1944, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr07val-shoot-idm139968711095744.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 4. Del : 1856-82

J. T. SUHRS DØD.

I denne Vinter levede vi nu stille i vort Hjem, omgivet af kjære, trofaste Venner. Døden havde i de sidste Aar berøvet os En og Anden af vor Kreds, og vi levede i Bekymring for, at vi snart skulde føle Savnet af vor mest hengivne Ven, Etatsraad Theodor Suhr, idet vi med Smerte følte, at hans Dage vare talte. Suhrs Bryst havde i de sidste to Aar været stærkt angrebet, og vi vidste, at Lægen kun havde ringe Haab om hans Helbredelse. Flere Gange var han paa dennes Opfordring draget Syd paa, i Selskab med sin hengivne Ven, Oberst Tscherning, men var altid vendt tilbage, uden at nogen heldig Virkning af Reisen sporedes. Han selv blev mere og mere modfalden og talte ofte om sin Død, som han imødesaae med christelig Tro og Haab. "Naar jeg er død," sagde han en Dag til Heiberg og mig, "da er Deres Sommerophold paa Sølyst vel tilende. De veed, jeg eier Godset Bonderup nede ved Ringsted; over Godsets Indtægter har jeg disponeret i mit Testamente. Over Hovedbygningen har jeg derimod endnu ingen Disposition gjort. Den har i flere Aar staaet ubeboet og lider derved, saa at den for Øieblikket formeligt er forfalden. Jeg vil nu sætte den fuldstændigt istand, naar De begge ville love mig at benytte denne Bolig med dens store Have til Deres fremtidige Sommerophold, saa længe De leve; - efter Deres Død bliver den da atter til Raadighed for Godsets Eier. Jeg har allerede talt med Meldahl, om han vil overtage den hele Reparation og indrette Leiligheden smukt og bekvemt for Dem, og Meldahl lod til at interessere sig for Sagen og lovede mig, at Boligen skulde blive dens nye Beboere værdig. Jeg glæder mig ved Tanken om, at De begge, naar jeg er borte, skulle have en lille Erindring om min Hengivenhed for Dem og den Taknemmelighed, jeg har følt over Deres Venskab for mig." Vi bleve begge rørte ved vor blege, syge Vens Ord, og vor Tak bragte ham Taarer i Øinene. Som sædvanligt, naar denne Mand gav, takkede han, som om han var den Modtagende og vi de Ydende. Mig syntes i dette Øieblik, at intet lykkeligere kunde hændes mig. Jeg tænkte jo aldrig paa mere at optage min Stilling ved Theatret; hvad skulde da kunne opfylde mig mere end et saadant Sommerhjem i en skøn Natur. Jeg faldt formeligt i et Sværmeri ved Tanken om Heibergs og mit Samliv derude og lagde hundrede smaa Planer om Livet paa Bonderup.

Den 10de November 1858 havde vi og Mange med os, for hvem Suhr var en Støtte, den store Sorg at miste ham. Jeg undte ham den Hvile, hvortil han i de sidste Aar saa høiligt havde trængt, thi hans Sygdom havde berøvet ham al Livslyst. Suhr var en gudhengiven Mand, der levede i Haabet om et Liv efter dette, et Haab, som jeg vist tror gik i Opfyldelse.

78

Efter hans Død underrettede Geheimeraad Bang, der var Executor i Suhrs Bo, os om, at Bestemmelsen med Bonderup Hovedgaard og vor Ret til at bo i samme var i fuld Orden i Testamentet. Med udsøgt Høflighed og Finhed udførte Professor Meldahl vore Ønsker til Gaardens Istandsættelse, og Alt med en Smag, som ingen Attest behøver. Heibergs Studereværelse, en prægtig, stor Sal, havde han decoreret med astronomiske Emblemer, til stor Glæde for Heiberg. Suhrs Brodersøn, Ole Suhr, blev hans Universalarving, og han og hans Hustru havde den Venlighed at tilbyde os alle de Meubler, som havde staaet i de Værelser, vi pleiede at bebo om Sommeren paa Sølyst, for dermed at meublere Værelserne paa Bonderup som en smuk Erindring om vor afdøde Ven. Ole Suhr var et hjertensgodt Menneske, der i Meget mindede om Onklens noble Personlighed; han og hans Hustru vare Opmærksomheden selv mod Heiberg og mig. I sit Testamente havde Theodor Suhr indsat en Del af sine Venner til at nyde et aarligt Legat; mellem disse vare ogsaa Heiberg og jeg.

I Resten af denne Vinter havde jeg fuldt op at gjøre med at sy Duge og Servietter etc., brodere og filere utallige kvindelige Arbejder, der alle ved Foraarets Komme skulde smykke Værelserne paa Bonderup, vort andet Hjem. Ikke mindre glædede vi os ved det Løfte, som Biskop Martensen, Frue og Børn havde givet os, at dele den første Sommer paa Bonderup med os. Da Alt var færdigt, blev det omhyggeligt indpakket i Kasser og lagt tilrette, hvert til sin Stue, for at lette Arbeidet, naar vi ankom. Dammen i den skønne Bonderuphave var alt bleven forsynet med to prægtige Svaner, skjænkede mig af en Ven; og til Gartneren Ole, der var os anbefalet som en paalidelig Mand, blev nu alt det Øvrige sendt ud for at opbevares til vor Ankomst. Saaledes var da Alt i Orden; men foruden dette huslige Arbejde blev min Tid denne Vinter optaget af et andet Arbejde, helt forskjelligt fra dette.